

dem k nákupní ceně neutrpěl škody, odsouzen byl pro přečin pletich, kdežto na druhé straně předražovatel, jenž žádá cenu zřejmě přemrštěnou, nebo má nepřiměřený zisk, a který tedy vyvíjí činnost mnohem škodlivější, bylo by se zodpovídati pouze z přestupku předražování, nepřesahoval-li by ovšem jeho neoprávněný zisk 2000 K. Bylo tudíž zmateční stížnosti obžalovaného vyhověti a napadený rozsudek jako zmatečný zrušiti; ježto pak rozsudek neobsahuje zjištění, potřebných pro posouzení jednání obžalovaného s hlediska § 7, po případě § 6 lichevního zákona, a ježto se může jednat, jak shora doličeno, pouze o přestupky dle uvedených právě ustanovení, byla věc přikázána příslušnému nyní lichevnímu soudu při okresním soudě k novému projednání a rozhodnutí.

Čís. 705.

Pokud požívá obecní hajný ochrany § 68 tr. zák., háje lesní majetek panský.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1922, Kr I 259/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 29. ledna 1921, pokud jím byla uznána vinnou přestupkem § 312 tr. zák.

Důvody:

Pokud jde o odsouzení pro přestupek § 312 tr. zák., brojí stížnost proti jeho správnosti, protože hajný Josef H. ve své vlastnosti jako lesní hajný panství v L. není vzat pod přísahu a proto nebyl prý v tomto případě, kde šlo o zakročení v zájmu panského hájenství, byť i na půdě obecní, kde též hajný jako obecní lesní hajný jest přísežně zaslíben, způsobilým objektem zmíněného přestupku. Zmateční stížnosti nelze přisvědčiti. Neboť útok obžalované na hajného H-a stal se za příčinou odnětí pilky, jíž její bratr bezprostředně před tím v panském lese za účelem odnětí smrk rozřezával. Byť i zakročení hajného čelilo snad přímo k ochraně lesního majetku panského, přece to spadalo nepřímě i do oboru konání jeho služby jako přísežného obecního lesního hajného, když přistižen byl bratr stěžovatelky v obecním lese s nástrojem, jehož se užívá k dobývání lesních produktů (§ 55 lesn. zák.) jmenovaným hajným, jenž své hájemství, jsa opatřen odznakem, obcházel. Za takových okolností nelze hajnému ochraně § 68 tr. zák. odpírati jen proto, že útok na lesní majetek stal se na místě, kde by ochrany té nebyl požíval. Ježto pochybnosti ve stížnosti naznačené, zda hajný H. i jen jako obecní hajný vzat byl do přísahy, nemají opory ve spisech a, jsouce v přímém odporu se zjištěním rozsudku, ne mohou přijíti v úvahu pro posouzení jeho správnosti soudem zrušovacím, bylo zmateční stížnost zavrhnouti.

Čís. 706.

Pokud dlužno sčítati částky z jednotlivých krádeží.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1922, Kr I 328/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 24. srpna 1920, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171 a 174 II. a) tr. zák. a přestupkem pokusu krádeže dle §§ 8 a 460 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovaného vinným zločinem jednak dokonané, jednak nedokonané krádeže dle §§ 171, 174 a), c) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuj edůvod zmatečnosti čís.9 a) § 281 tr. ř. proti odsuzujícímu výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 174 II. a) tr. zák. a přestupkem nedokonané krádeže dle §§ 8, 460 tr. zák., nikoliv zločinem krádeže dle §§ 8, 171, 174 II. a), c) tr. zák. Stížnost jest odůvodněna. Nálezací soud zjistil, že obžalovaný odcizil jednak ve společnosti se dvěma spoluzloději z držení úřadu pro rozdělování uhlí 8 q uhlí v hodnotě 96 Kč 72 h, jednak, že se pokusil sám odciziti ke škodě Marie M-ové z uzavřené půdy věci v hodnotě menší než 50 Kč. Byl za to odsouzen prvním soudem jednak pro zločin krádeže spáchané ves polečnosti, jedna kpro přestupek nedokonané krádeže. Stížnost právem namítá, že částky obou krádeží měly býti sečteny a obžalovaný uznán vinným zločinem jednak dokonané, jednak nedokonané krádeže dle §§ 8, 171, 174 II. a), c) tr. zák. Dle § 173 tr. zák. dlužno totiž sčítati částky ze všech krádeží téhož pachatele (také z pokusu, spoluviny i podílnictví) pokud jsou předmětem téhož rozsudku, a v případech, kde se krádež stává zločinem nikoli z hodnoty věci odcizené (přes 200 Kč § 173 tr. zák.), nýbrž z jiných kvalifikačních důvodů (když zároveň hodnota věci přesahuje 50 Kč, §§ 174 II., 175 II., 176 II. tr. zák.), pokud sčítané krádeže vykazují kvalifikaci. Vyloučeno jest za všech okolností sčítati obnosy z krádeží, které se za žádných okolností nemohou státi zločiny (§ 189 — krádež v rodině, §§ 2 lit. d), 237, 269 — krádež nedospělých) s jinými krádežemi, jakož i krádeže, které jsou sice kvalifikovány dle §§ 174 II., 176 II. tr. zák., z nichž však žádná o sobě, nýbrž teprve všechny dohromady převyšují 50 Kč. Těchto omezení v tomto případě není. Obě krádeže jsou kvalifikovány dle § 174 II. tr. zák. jedna pro krádež ve společnosti, druhá jako krádež na věci uzamčené, hodnota odcizené věci převyšuje v prvním případě 50 Kč, takže tato krádež již sama o sobě jest kvalifikována jako zločinná. Dlužno proto sečísti částky obou krádeží a uznati obžalovaného vinným zločinem dle §§ 8, 171, 174 II. a), c) tr. zák.

Čís. 707.

Zločinnou kvalifikaci krádeže dle § 176 II. a) tr. zák. zakládá i dřívější potrestání pachatele pro krádež v rodině dle § 463 tr. zák.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1922, Kr II 136,21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze